

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Praeposito Et Fratribvs S. Iuenci de Papia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

cum ipsum ad suum servitium misericorditer revocaret, facies eorundem fratrum implere ignominia voluit, ut per hoc suum nomen inquirerent, & ad viam rectitudinis inviti etiā * remanerent. Inde est quoddam felicitis recordationis Eugenius Papa prædecessor noster prædictum Balmen. monasterium cum omnibus pertinentiis suis Cluniacen. Eccle. subdidit, & ab ea in perpetuum statuit possidendum. quod tam ipse quam felicitis recordationis Urbanus & Celestinus prædecessores nostri privilegiorum suorum munimine confirmarunt. Verum quia ejusdem monasterij monachi venerabilis fratris nostri Bisuntin. Archiepiscopi, sicut dicitur, favore subnixi, præceptis apostolicis inobedientes & Ecclesie Cluniacen. rebelles existunt; discretionem vestram per apostolica scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus prædictos monachos, si ad communionem vestram Cluniacen. Ecclesie obedire noluerint, auctoritate nostra nunciatis excommunicationis sententia subjacere, & faciatis tanquam excommunicatos ab omnibus arctius evitari. Vbertum insuper, & Leobaudum, & alios, si qui forte munus absolutionis obtinuerunt ab apostolica sede, atque Hay. dictum Priorem Iufanen. monasterij, quandiu Cluniacen. Ecclesie inobedientes extiterint, sublato appellationis obstaculo, ejusdem excommunicationis vinculo astringatis. Volumus præterea, si quid per eos contra dictorum privilegiorum tenorem in præjudicium Cluniacen. Eccle. à sede apostolica fuerit impetratum quomodolibet, nullius penitus existere firmitatis. Quod si ambo &c. tu frater Episcopo &c. Datum Romæ apud S. Petrum.

*PRÆPOSITO ET FRATRIBVS
S. Iuveni de Papiæ.*

Plerunque contingit ut intentionem suam ad inventionibus & suggestionibus falsis ita pallient petitores, quod auditor benevolus ad impendendum quod postulant seductus, fraudulentis persuasionibus inclinatur. Veruntamen apostolicæ sedis auctoritas, si quando taliter comperit se delusam, in auctorum pœnam fraudis & malitiæ suæ commenta retorquet, & illi paterno affectu provideri in cuius gravamen credebantur & injuriam introduci. Hoc

autem ea ratione inducimus, quia vos receptis literis & precibus felicitis memorie Celestini Papæ prædecessoris nostri pro receptione dilecti filij Carneli Clerici, nuntium proprium ad ipsius præsentiam direxistis, falsò ei per ipsum (ut apparet ex sequentibus) suggerentes quod Ecclesia vestra, tam onere paupertatis quam Clericorum numero prægravata, non sufficeret illum admittere, nec posset ei ullatenus providere. Cùmque per dilectum filium nostrum Hug. tt. sancti Martini Presbyrum Cardinalem, quem super hoc dederat auditorem, auditis gravaminibus, quibus vos premi falsò idem nuntius asserbat, essetis ad tempus à iamdicti petitione Clerici benignius absoluti, vos in elusionem mandati sui sex in vestrum consortium admisistis; nec gravavi vos senarius numerus, quos ad interventum apost. sedis unius receptio irrationabiliter molestabat. Quia igitur ex hoc factis manifestè apparet quod contra preces apost. sedis doli & astutiæ clypeo vos armatis, nolumus quod absolutio memorata prædicti Clerici receptionem impediatur, quam fraudulenta falsaque suggestio procuravit; cùm omnino fuerit suggestioni vestræ contrarium quod per vos postmodum in sex Canonicorum receptione fecistis. Ideoque discretionem vestram per apostol. scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus iamdictum C. Clericum non obstante absolutione per surreptionem obtenta, ob reverentiam beati Petri & nostram, sublato cuiuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, in fratrem vestrum & Canonicum liberaliter assumatis; stallum in choro, locum in Capitulo, & beneficium sicut uni ex aliis Canonicis ei sine difficultate qualibet assignantes. Alioquin noveritis nos dilectis filiis magistris M. Præposito Canonicæ, Gualtero subdiacono nostro, Martino & Opizo Canonicis S. Michaëlis majoris Papien. nostris literis districtius injunxisse ut inquirant super præmissis diligentius veritatem; & si rem noverint ita esse, vos ad receptionem ejus & ad assignationem beneficij sublato appellationis obstaculo ecclesiastica districtione compellant, quoslibet, qui mandato apostol. se duxerint opponendos, eadem districtione compescentes. Non enim est verisimile quod tunc unius tantum receptio

* remanent.

Epist. 116.
Vt Carnelum
Clericum recipiant in Canonicum.

vestram gravasset Ecclesiam, qua gravata in ampliori numero non apparet. Datum Romæ apud sanctum Petrum XIII. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo.

Scriptum est illis super hoc.

BITVRICEN. ARCHIEPISCOPO.

*Epist. 117.
Quod Episcopos ad aliam Ecclesiam transferre absque licentia Papæ non liceat.*

NE si universis universa licerent, par videretur in singulis jurisdictione singulorum, & ex hoc Petri navicula sine remige fluctuaret, Dominus noster eam ad humani corporis similitudinem figuravit, ponens Romanam Ecclesiam caput ejus, & ad suum & ipsius obsequium ceteras secundum varia officia dignitatum ei pro membris adaptans; non ut omnia membra eundem actum haberent, sed dum permanerent in unius corporis unitate, sic ad implendam legem Christi alter alterius onera supporteret ut capiti suo, in quo est plenitudo sensuum, suis vicibus defervirent, nec ejus sibi officium alicujus præsumptionis audacia usurparent. Hujus autem Domini & magistri omnium magistrorum sancti patres diligentius attendentes, majores Eccl. causas, utpote cessiones Episcoporum, & sedium translationes, sine apost. sedis licentia fieri vetuere, ut ea quæ sola obrinet plenitudinem potestatis, de his disponderet, nec liceret alicui de episcopatu ad episcopatum sine ipsius auctoritate transire. Quod venerabilis frater noster Turonen. Archiepiscopus minus quam honori suo expediret attendens, posuit quodammodo sedem suam ad aquilonem, & pacis thalamum violavit, magistrum V. de Chymeleio, qui in Abrincen. Ecclesia electus fuerat, & per Metropol. suum postmodum confirmatus, in ea diutius ministraverat, in Andegaven. Ecclesiam transferre præsumens, & in ipsa Episcopum præter auctoritatem sedis apostolicæ consecrare; cum dubium esse non debeat quod post electionem & confirmationem episcopatus Abrincen. sacramentali conjugio fuerit alligatus, ac propter hoc, secundum Apostoli verbum, quarere solutionem non debuit, nisi tantum ab eo quem illius constat esse Vicarium qui dicit in evangelio: *Quod Deus conjunxit, homo non separet.* Vnde idem quoque magister de Chymeleio hujus non est credendus præsumptionis immunis, qui sponte passus est

Vide Marcum lib. 7. De Concordia c. 26. §. 8.

taliter se transferri. Ne igitur tanta præsumptio remaneat impunita, & ex hoc accrescat aliis audacia delinquendi, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus, quatenus, licet hoc factum videatur esse notorium, quod etiam ipsius Archiepiscopi nuncij non præsumpsere in nostra præsentia diffiteri, ad abundantior rem tamen cautelam inquisita diligentius veritate, si verum est quod asseritur, dictum Archiepiscopum à confirmatione & consecratione Episcoporum, memoratum vero V. à pontificalis officij executione, donec super hoc aliud statuamus, omni contradictione & appellatione cessante, auctoritate nostra suspendas. Inquiras præterea sollicitius veritatem, si venerabilis frater noster Rothomagen. Archiepiscopus dictum V. ut sic transiret, absolvit, quamvis hoc ipsum non videatur aliqua posse tergiversatione celari, cum ipsius nobis literæ fuerint præsentatæ, per quas eum liberum & absolutum ad regimen Andegaven. Ecclesiæ transmittet. Et si præmissis veritas suffragatur, eundem Archiepiscopum pari pœna cum alio percellere non omittas, ne sit immunis à pœna, qui non est alienus à culpa. Sicut enim aliorum jura volumus illibata servare, sic jura nostra nolumus violari; cum caritas exigit ordinata, ut post Deum primo nos ipsos, ac deinde proximos diligamus. Illud autem in defensionem erroris & excusationem excessus nemo debet inducere quod sanctæ memoriæ Pelagius Papa constituit, inquiens inter cetera: Si consecrandi Episcopi negligentia provenierit ut ultra tres menses Ecclesia viduata consistat, communionem privetur, quousque aut loco cedat, aut consecrandus se offerre non differat. Quod si ultra quinque menses per suam negligentiam retinuerit viduatam Ecclesiam, nec ibi nec alibi consecrationis donum percipiat; immo Metropolitanus sui iudicio cedat. cum rectè intelligenti dubium esse non debeat quin in alio casu loquatur; ne fortè quod est statutum ad pœnam, trahatur ad gratiam, si per hoc Metropolitanus liceret eum quem electum in Episcopum confirmaverat, ut ad majorem episcopatum transiret, absolvere. Sed & hujusmodi cessio, quæ potius est dicenda dejectio, non fit sine Romani Pontificis concessa licentia, cujus fines nemini licet excedere: qui per illam